

פרשיות שחוזרות בספר דברים ומאפייני תיאוריהן – דף מקורות

ד"ר ברכי אליצור – שיעור מס' 1

1. מינוי שופטים

עצת יתרו (שמות יח)	עצת יתרו (דברים א)
<p>(יג) ויהי מִפְחָדְתָּ וַיִּשָּׁב מִשָּׂא מִשְׁפָּט אֶת-הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל-מִשְׁחָה מִן-הַבְּקָר עַד-הָעֶרֶב: (יד) וַיֹּאֲלֵהוּ חֲתָן מִשְׁחָה אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר קֹהֵל-הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מִדּוֹעַ אֶתָּה יוֹשֵׁב לְבַדְּךָ וְכָל-הָעָם נֹצֵב עֲלֶיךָ מִן-בְּקָר עַד-עֶרֶב:</p>	<p>(ט) וַאֲמַר אֲלֵכֶם בְּעַת הַהוּא לֹאמֹר לֹא-אוּכַל לְבַדִּי שְׂאֵת אֶתְכֶם: (י) ה' אֱלֹהֵיכֶם הִרְבֵּה אֶתְכֶם וְהִנֵּנִים הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב: (יא) ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלְפֵי פְעָמִים וַיְבַרְךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:</p>
<p>(טו) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחַתְנֵנּוּ כִּי-יָבֵא אֵלַי הָעָם לְדַרְשׁ אֲלֵהֶם: (טז) כִּי-יִהְיֶה לָהֶם דָּבָר בָּא אֵלַי וְשִׁפְטֵתִי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת-חֻקֵי הָאֱלֹהִים וְאֶת-תּוֹרֹתָיו: (יז) וַיֹּאמֶר חֲתָן מִשְׁחָה אֵלַי לֹא-טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה: (יח) נָכַל תִּבְלַל גַּם-אַתָּה גַּם-הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי-כִבַּד מִמֶּךָ הַדָּבָר לֹא-תוּכַל עֲשֹׂהוּ לְבַדְּךָ:</p>	<p>(יב) אִיכָה אֲשָׂא לְבַדִּי טְרַחְכֶם וּמִשְׁאָכֶם וַרִיבְכֶם:</p>
<p>(יט) עֲתִיה שָׁמַע בְּקֻלִי אִיעֲצָךְ וַיְהִי אֲלֵהֶם עִמָּךְ הִיָּה אֶתָּה לָעָם מוֹל הָאֱלֹהִים וְהִבֵּאתָ אֶתָּה אֶת-הַדְּבָרִים אֶל-הָאֱלֹהִים: (כ) וְהִזְהַרְתָּה אֶתְהֶם אֶת-הַחֻקִּים וְאֶת-הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת-הַדְּרֹךְ יְלֻכּוּ כֵּה וְאֶת-הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ: (כא) וְאַתָּה תִּחְזַה מִכָּל-הָעָם אֲנָשִׁי-חַיִּל יִרְאִי אֲלֵהֶם אֲנָשִׁי אֶמֶת שְׂגֵי כָצַע וְשִׁמְתָּ עֲלֵהֶם שְׂרִי אֶלְפִים שְׂרִי מֵאוֹת שְׂרִי חֻמָּשִׁים וְשְׂרִי עֶשְׂרֵת: (כב) וְשִׁפְטוּ אֶת-הָעָם בְּכָל-עֵת וְהָיָה כָּל-הַדָּבָר הַגָּדוֹל יָבִיאוּ אֵלַיךָ וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטָן יִשְׁפְּטוּ-הֶם וְהִקְלִי מַעֲלֶיךָ וְנִשְׂאֵוּ אֶתְךָ: (כג) אִם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֲלֵהֶם וְיִקְלָתָ עִמָּךְ וְגַם כָּל-הָעָם הַזֶּה עַל-מִקְמוֹ יָבֵא בְשָׁלוֹם:</p>	<p>(יג) הִבּוּ לָכֶם אֲנָשִׁים חֻמָּים וְנִבְנִים וַיִּדְעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֲשִׁימָם בְּרֵאשֵׁיכֶם:</p>
<p>(כד) וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חַתְנֵנּוּ וַיַּעַשׂ כָּל אֲשֶׁר אָמַר:</p>	<p>(יד) וַתַּעֲנֵנוּ אֹתִי וַתֹּאמְרוּ טוֹב-הַדָּבָר אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת:</p>
<p>(כה) וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אֲנָשִׁי-חַיִּל מִכָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רֵאשִׁים עַל-הָעָם שְׂרִי אֶלְפִים שְׂרִי מֵאוֹת שְׂרִי חֻמָּשִׁים וְשְׂרִי עֶשְׂרֵת:</p>	<p>(טו) וַאֲקַח אֶת-רֵאשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֻמָּים וַיִּדְעִים וְאֶתְּן אוֹתָם רֵאשִׁים עֲלֵיכֶם שְׂרִי אֶלְפִים וְשְׂרִי מֵאוֹת וְשְׂרִי חֻמָּשִׁים וְשְׂרִי עֶשְׂרֵת וְשִׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם:</p>
<p>(כו) וְשִׁפְטוּ אֶת-הָעָם בְּכָל-עֵת</p>	<p>(טז) וַאֲצַוְהָ אֶת-שִׁפְטֵיכֶם בְּעַת הַהוּא לֹאמֹר שָׁמַע בֵּין-אֲחֵיכֶם וְשִׁפְטֵתֶם לְפָדֵק בֵּין-אִישׁ וּבֵין-אֲחֵיו וּבֵין גֵּר: (יז) לֹא-תִזְכְּרוּ פְנִים בַּמִּשְׁפָּט כַּקָּטָן כַּגָּדוֹל תִּשְׁמָעוּן לֹא תִגְלוּרוּ מִפְּנֵי-אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לְאֵלֵהֶם הוּא וְהַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תִּקְרָבוּן אֵלַי וְשִׁמַּעְתִּיו:</p>
<p>(כז) וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אֶת-הַקָּשָׁה יָבִיאוּ אֶל-מִשְׁחָה וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטָן יִשְׁפְּטוּ-הֶם:</p>	<p>(יח) וְהַדָּבָר הַזֶּה תִּקְרָבוּן אֵלַי וְשִׁמַּעְתִּיו:</p>

הרקע שהוביל לתהליך המינוי

הגורם לצורך במינוי

זהות היוזם ומאפייני המועמדים

התגובה ליזמה

זהות הנבחרים

תחומי האחריות של הנבחרים

דברים א

(כב) ותקרבון אלי' כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפינינו ויחפרו לנו את-הארץ וישבו אתנו דבר את-הדרך אשר נעלה- בה ואת הערים אשר נבא אליהן:
(כג) ויטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט:

(כד) ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד-נחל אשכל וירגלו אותה: (כה) ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר-ה' אלהינו נתן לנו:

(כו) ולא אביתם לעלת ותמרו את-פי ה' אלהיכם: (כז) ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת ה' אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו: (כח) אנהו אנחנו עלים אחינו החסו את-לכבנו לאמר עם גדול ורם מנו ערים גדלות וכצורת בשמים וגם-בני ענקים ראינו שם:

(כט) ואמר אלכם לא-תערצון ולא-תיראון מהם: (ל) ה' אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם: (לא) ובמדבר אשר ראית אשר נשאר ה' אלהיך כאשר ישא-איש את-בגלו בכל-הדרך אשר הלכתם עד-באכם עד-המקום הזה: (לב) ובדבר הזה אינכם מאמינים בה' אלהיכם: (לג) ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנותכם באשן לילה לראיתכם בדרך אשר תלכו- בה ובענן יומם:

במדבר יג - יד

(א) וידבר ה' אל-משה לאמר: (ב) שלח- לך אנשים ויתרו את-ארץ כנען אשר- אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: (ג) וישלח אתם משה ממדבר פארן על-פי ה' כלם אנשים ראשי בני-ישראל הטהרה: (ד) וישלח אתם משה לתור את-ארץ כנען ויאמר אלהם על-זה בנגב ועליתם את-ההר: (ה) וראיתם את-הארץ מה-הוא ...

(ו) וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: (ז) וילכו ויבאו אל-משה ואל-אהרן ואל-כל-עדת בני-ישראל אל-מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר ואת-כל-העדה ויראום את-פרי הארץ: (ח) ויספרו-לו ויאמרו באנו אל-הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה- פריה: (ט) אפס כי-עז העם הישב בארץ... (י) והם כלב את-העם אל-משה ויאמר עלה נעלה ונרשנו אתה כי-יכול נוכל לה: (יא) והאנשים אשר-עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל-העם כי-חזק הוא מקונו: (יב) ויצאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל-בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא

(א) ותשא כל-העדה ויתנו את-קולם ויכפו העם בלילה ההוא: (ב) וילנו על-משה ועל-אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל-העדה לו-מותנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו-מתנו: (ג) ולמה ה' מביא אותנו אל-הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לזרע לזרע טוב לנו שוב מארמה: (ד) ויאמרו איש אל-אחיו נתנה ראש ונשובה מצרמה:

(ה) ויפל משה ואהרן על-פניהם לפני כל-קהל עדת בני ישראל: (ו) ויהושע בן-נון וכלב בן-יפנה מן-התרים את-הארץ קרעו בגדיהם: (ז) ויאמרו אל-כל-עדת בני-ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד: (ח) אם-חפץ בנו ה' והביא אתנו אל-הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר-הוא זבת חלב ודבש: (ט) אף בה' אל-תמרדו ואתם אל-תיראו את-עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם וה' אתנו אל-תיראם:

יוזם שליחות המרגלים ותפקידם

דברי המרגלים

תגובת העם

זהות המסנגרים על הארץ

**השלכת החטא
על משה**

**תגובת העם על
גזרת 40 השנים**

(לז) גם-בִּי הִתְאַנַּף הוֹי בְּגִלְלָכֶם לְאִמּוֹר גַּם-
אֶתָּה לֹא-תִבְאֵא שְׁמִי:

(מא) וַתַּעֲנֶנּוּ וַתֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ חֲטָאנוּ לָהּ אֲנַחְנוּ
נַעֲלֶה וְנִלְחַמְנוּ כְּכָל אֲשֶׁר-צִוֵּנוּ הוֹי אֱלֹהֵינוּ
וַתַּחַגְרוּ אִישׁ אֶת-כְּלֵי מִלְחָמָתוֹ וַתְּהִינוּ
לַעֲלֹת הַקָּרָה:

(מב) וַיֹּאמֶר הוֹי אֵלֵינוּ אִמּוֹר לָהֶם

לֹא תַעֲלוּ וְלֹא-תִלְחַמוּ כִּי אֵינִי בְּקִרְבְּכֶם
וְלֹא תִגָּפּוּ לִפְנֵי אֵיבֹיכֶם: (מג) וַאֲדַבֵּר
אֵלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם

וַתִּמְרוּ אֶת-פִּי הוֹי וַתִּזְדוּ וַתַּעֲלוּ הַקָּרָה:

(מד) וַיֵּצֵא הָאֱמֹרַי הַיֵּשֶׁב בְּהַר הַהוּא לְקִרְאֹתְכֶם
וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים
וַיִּכְתּוּ אֶתְכֶם בְּשַׁעִיר עַד-חֲרֹקָה:

(מ) וַיִּשְׁכַּחוּ בְּכֹקֵר וַיַּעֲלוּ אֶל-רֹאשׁ-הַהָר
לְאִמּוֹר הֲנִנוּ וַעֲלִינוּ אֶל-הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר-
אָמַר הוֹי כִּי חֲטָאנוּ:

(מא) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָּמָּה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת-פִּי הוֹי וְהוּא לֹא תִצְלַח:

(מב) אֶל-תַּעֲלוּ כִּי אֵין הוֹי בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא
תִגָּפּוּ לִפְנֵי אֵיבֹיכֶם: (מג) כִּי הַעֲמַלְקִי
וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם וּנְפַלְתֶּם בְּחֶרֶב כִּי-
עַל-כֵּן שִׁבְתֶּם מֵאֲחֵרֵי הוֹי וְלֹא-יְהִי הוֹי
עִמָּכֶם:

(מד) וַיַּעֲלֶה לַעֲלוֹת אֶל-רֹאשׁ הַהָר וַאֲרוֹן
בְּרִית-הוֹי וּמֹשֶׁה לֹא-חָשׂוּ מִקֶּרֶב
הַסַּחֲרָה: (מה) וַיִּרַד הַעֲמַלְקִי וְהַכְּנַעֲנִי
הַיֵּשֶׁב בְּהַר הַהוּא
וַיִּכּוּם וַיִּכְתּוּם עַד-חֲרֹקָה:

3. דיני עבד עברי

דברים טו

(יב) כִּי-יִמְכַר לָךְ אֲחִיךָ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרָיָה
וַעֲבָדְךָ שָׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעִת
תִּשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ:

שורש של"ח

שמות כא

(ב) כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שָׁשׁ שָׁנִים וַעֲבָד
וְלִשְׁבַעֲת יֵצֵא לְחֲפָשִׁי חֲנָם:

שורש יצ"א

**כינויי העבד
וסיבת
עבודתו**

**הפועל
המנחה**

תנאי היציאה

(יג) וְכִי-תִשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא
תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם: (יד) הַעֲבִיק תַעֲבִיק לוֹ
מִצֵּאָנֶךָ וּמִגִּרְנֶךָ וּמִיִּקְבֹךְ אֲשֶׁר בִּרְכֶךָ הוֹי
אֱלֹהֶיךָ תִתֵּן-לוֹ:

(ג) אִם-בְּגֵפוֹ יָבֵא בְּגֵפוֹ יֵצֵא אִם-בְּעַל
אִשָּׁה הוּא וַיִּצָּאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ: (ד) אִם-
אֲדֹנָיו יִתֵּן-לוֹ אִשָּׁה וַיִּלְדֶּה-לוֹ בָּנִים אוֹ
בָּנוֹת הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּיָה תִהְיֶה לְאֲדֹנָיָה וְהוּא
יֵצֵא בְּגֵפוֹ:

**נימוק לתנאי
היציאה**

(טו) וַזְכַּרְתָּ כִּי עָבַד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיִּפְדֶּךָ הוֹי אֱלֹהֶיךָ עַל-כֵּן אֲנִכִּי מִצִּוֶּנְךָ אֶת-
הַדְּבָר הַזֶּה הַיּוֹם: ... (יח) לֹא-יִקְשָׁה בְּעֵינֶיךָ
בְּשִׁלְחֶךָ אֹתוֹ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֵה שְׂכָר
שְׂכִיר עָבָדְךָ שָׁשׁ שָׁנִים וּבִרְכֶךָ הוֹי אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:

(ה) וְאִם-אָמַר יֹאמֵר הַעֲבָד אֲהַבְתִּי אֶת-
אֲדֹנָי אֶת-אִשְׁתִּי וְאֶת-בְּנֵי לֹא אֵצֵא חֲפָשִׁי: (ו)
וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל-הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל-הַיְהוָה אוֹ
אֶל-הַמִּזְבֵּחַ וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת-אֲזָנוֹ בַּמַּרְצֵעַ
וַעֲבָדוּ לְעַלְמִם:

דיני רציעה

(ז) וְהִיָּה כִּי-יֹאמֶר אֱלֹיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ
כִּי אֲהַבְךָ וְאֶת-בְּיֹתֶךָ כִּי-טוֹב לִי עִמָּךְ: (ז)
וְלִקְחָתָ אֶת-הַמַּרְצֵעַ וְנִתְתָּה בְּאָזְנוֹ וּבְזָלַת
וְהִיָּה לָךְ עָבֵד עוֹלָם

(ז) וְכִי-יִמְכַר אִישׁ אֶת-בְּתוּלוֹ לְאִמָּה לֹא
תֵצֵא בְּצֵאת הָעֶבְדִּים: (ח) אִם-רָצָה בְּעֵינֵי
אֲדֹנָיָה אֲשֶׁר-לוֹ יַעֲדָה וְהִפְדָּה לְעַם נְכַרִּי

דיני האמה

ואף לאמרתך תעשה-כן:

לא-ימשל למכרה בכגד-כה: (ט) ואם-
לכנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה-לה:
(י) אם-אחרת יקח-לו שארה כסותה
וענתה לא יגרע: (יא) ואם-שילש-אלה
לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף:

4. דיני עיר מקלט

במדבר לה

דברים יט

הציווי:

(יא) והקריתם לכם ערים ערי מקלט
תהינה לכם ונס שמה רצח מכה-נפש
בשגגה:

(ב) שלוש ערים תבדיל לך ... (ג) תכין לך
הדרך ושלשת את-גבול ארצך אשר
יחילך ה' אלהיך והיה לנום שמה כל-
רצח:

כינוי המקום

ערי מקלט

ערים

**המקרים
המודגשים:**

(טז) ואם-בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא
מות ימת הרצח: (יז) ואם באבן יד אשר-
למות כה הכהו וימת רצח הוא מות ימת
הרצח: (יח) או בכלי עץ יד אשר-למות כו
הכהו וימת רצח הוא מות ימת הרצח:

(ד) וזה דבר הרצח אשר-ינוס שמה וחי
אשר יכה את-רעהו בכלי-ידעת והוא לא-
שנא לו מתקול שלשם: (ה) ואשר יבא את-
רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן
לכרת העץ ונשל בגרזל מן-העץ ומצא
את-רעהו וימת הוא וינוס אל-אחת הערים-
האלה וחי:

**גואל הדם
וזכויותיו:**

(יב) והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא
ימות הרצח עד-עמדו לפני העדה למשפט:
(יט) גאל הדם הוא ימת את-הרצח בפגעו כו הוא
ימתנו: (כ) ואם-בשנאה יהדפו או-השליך עליו
בצדה וימת: (כא) או באיכה הכהו כידו וימת מות-
ימת המכה רצח הוא גאל הדם ימת את-
הרצח בפגעו כו: (כו) ואם-יצא יצא הרצח
את-גבול עיר מקלטו אשר ונוס שמה: (כז)
ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר
מקלטו ורצח גאל הדם את-הרצח אין לו
דם:

(ו) פן-ירדף גאל הדם אחרי הרצח פני-יחם
לכבד והשיגו פני-ירכה הדרך והכה נפש
ולו אין משפט-מות כי לא שנא הוא לו
מתקול שלשום:

זמן הישיבה:

(כח) כי בעיר מקלטו ישב עד-מות הפהן
הגדל ואחרי מות הפהן הגדל ישוב הרצח
אל-ארץ ארצו:

(יא) וכי-יהיה איש שנא לרעהו וארב לו
וקם עליו והכה נפש וימת ונוס אל-אחת
הערים האל: (יב) ושלחו זקני עירו ולקחו
אתו משם ונתנו אותו כיד גאל הדם וימת: (יג)
לא-תחוס עיניך עליו ובצרת זם-הנקי
מישראל וטוב לך:

**התנאים לאי
הגנת עיר
המקלט**

(ל) כל-מכה-נפש לפי עדים ירצח את-
הרצח ועד אהד לא-יענה בנפש למות:
(לא) ולא-תקחו כפר לנפש רצח אשר-
הוא רשע למות פני-מות ימת: (לב) ולא-
תקחו כפר לנוס אל-עיר מקלטו לשוב
לשבת בארץ עד-מות הפהן:

**הנימוק
למצות עיר
מקלט:**

(לג) ולא-תחניפו את-הארץ אשר אתם
כה כי הדם הוא יחניף את-הארץ ולא-ארץ
לא-יכפר לדם אשר שפך-כה פני-אם בדם
שפכו: (לד) ולא תטמא את-הארץ אשר אתם

(י) ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר ה'
אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים:

יְשֻׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אָנִי שׁוֹכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אָנִי ה'־
שׁוֹכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: